

frist fra 3 til 5 år. Det vil gøre det muligt at forlænge tilbagereguleringer efter den nævnte praksis tilsvarende.

Den særlig korte frist i skattestyrelseslovens § 15, stk. 3, på 3 år for skattemyndighederne til at forhøje ansættelser, der beror på et skøn, berøres ikke af lovforslaget.

Ved lovforslaget præciseres det endvidere, at en skatteyder først kan gå til domstolene efter, at sagen har været søgt behandlet ved landsskatteretten.

Endelig foreslås den gældende korte frist efter skattestyrelseslovens § 30, stk. 2, på 1 år forlænget for så vidt angår sager vedrørende afsluttende skatteansættelser for afdøde og skatteansættelser af dødsboer, idet boets interesse i at kunne gå til domstolene for at få prøvet sådanne ansættelser skønnes at være af en sådan betydning, at der bør gælde samme frist som for andre skattesager.

Den foreslåede forlængelse af fristen for sagsanlæg vil næppe medføre nogen større forøgelse i antallet af retssager, idet den gældende bevillingspraksis, hvorefter de ansættelser, der er tale om, ændres administrativt, agtes opretholdt.

Udvidelsen af adgangen til at ændre ældre skatteansættelser til gunst for skatteyderne vil betyde en vis forøgelse af arbejdet i skatteadministrationen og vil herudover kunne påføre det offentlige et mindre provenutab.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1

Ved lov nr. 198 af 18. maj 1982 gennemførtes en forenkling af ligningskommissionernes fremgangsmåde ved skatteansættelser, der afviger fra selvangivelsen. I forbindelse hermed blev den gældende § 4 i skattestyrelsesloven ændret, hvorved bestemmelsens 2. pkt. blev affattet under hensyntagen til den nye fremgangsmåde. Udeladelsen af bestemmelsens 3. og 4. punktum, som indeholder

visse garantier for klagerne, har imidlertid ikke været tilsigtet, og det foreslås derfor at føje dem ind påny.

Til § 1, nr. 2 og 3

Efter den foreslåede affattelse af § 29, stk. 1, skal alle sager om skattespørgsmål, som ønskes prøvet ved domstolene, indbringes for landsskatteretten, før de kan prøves ved domstolene, såfremt det drejer sig om spørgsmål, som landsskatteretten kan tage stilling til. Efter den foreslåede affattelse af § 29, stk. 2, er det samtidig blevet tydeliggjort, at 6 måneders fristen for indbringelse af landsskatterettens kendelser for domstolene gælder rettens realitetskendelser. Endelig vil denne affattelse af stk. 1 og 2 sammenholdt med det foreslåede stk. 4 gøre det klarere end før, at en skatteyder, når 6 måneders fristen er oversiddet, ikke kan opnå en domstolsprøvelse ved påny at indbringe sagen for landsskatteretten og få den afvist.

Bestemmelsen i den gældende § 29, stk. 3, er foreslået opretholdt uændret. Den hidtidige § 30 er foreslået optaget i forslaget som § 29, stk. 4 og 5, med de ændringer, der følger af forlængelsen af fristen for sagsanlæg fra 3 (respektive 1) til 5 år.

§ 30 foreslås herefter ophævet som selvstændig paragraf.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Det forudsættes dog, at den udvidede adgang til at indbringe sager om skattespørgsmål for domstolene kan få virkning for så vidt angår skatteansættelser for indkomståret 1977, når stævningen mod ministeriet er udtaget i 1982, og at skattemyndighederne vil behandle andragender om tilbageregulering i overensstemmelse hermed.